

Susret s DUJOM ŠUVAROM, akad. slikarom i konzervatorom

Slike nose istinu o svijetu u kojem živimo

Duje Šuvar, akademski slikar i konzervator-restaurator, vrlo je zanimljiva umjetnička pojava u novom valu mladih hrvatskih umjetnika

Gospodine Šuvar, pripadate najmlađem naraštaju suvremenih hrvatskih likovnih umjetnika, imate iza sebe nekoliko samostalnih i skupnih izložba. Jeste li zadovoljni ostvarenim?

- Iako sam mlad, mislim da ne pripadam baš najmlađem naraštaju hrvatskih likovnih umjetnika jer imam već trideset tri godine. Osjećam se zadovoljno jer znam da sam dao koliko sam mogao. Nakon završenog studija slikarstva prijavljivao sam slike u dosta uglednih prostora u Zagrebu za samostalne i skupne izložbe, ali bez uspjeha. Sudjelovao sam ipak na skupnoj izložbi pod nazivom "Fragmenti grada" u nekadašnjoj Galeriji Pravi put 2007. U Galeriji "Az" Hrvatskog slova s tim ciklusom od dvadeset slika realizirana je moja prva samostalna izložba pod nazivom "Prizori u nestajanju". Negdje u to vrijeme sam s istim slikama prošao na natječaju Hunkunst sajma u Nizozemskoj (u suradnji sa HDLU) s međunarodnim žirijem. Od oko pedeset prijavljenih primili su nas osam. Mislim da to nešto govori. Moja slika "Ulazak Republike Hrvatske u Europsku uniju" bila je jedna od zapaženijih na Zagrebačkom salonu 2013. Iduće godine sam još imao interaktivnu izložbu "Slagalice" u Galeriji "Dogadanj". Moglo je biti i bolje, ali to je stvar sustava (saloni, galerije i njihovi voditelji i žiriji, država) koji često nije prepoznao i na neki način stimulirao moj rad.

Diplomirali ste kod Duje Jurića na ALU. Koliko je profesor utjecao na Vaše primarno autorsko formiranje?

- Izabrao sam studirati kod profesora Duje Jurića jer mi je on u trenutku odabira djelovao neutralno u smislu da ne nameće studentima svoju viziju kakvo bi slikarstvo trebalo biti, a i djelovao mi je pomalo misteriozno što me privuklo da budem njegov student. Profesor Jurić je čovjek od malo riječi s nekim magnetskim nabojem koji širi oko sebe. To je čovjek koji te ne će tapšati po ramenu i govoriti ti da je dobro iako ne misli. Inzistirao je na strogoj radnoj etici, dolascima ujutro. Natjerao me da radim i da često ne budem zadovoljan onim što sam napravio i to je pravi put. Slikarske tehnike svi mi studenti manje više već imamo i profesor nije tu radi slikarskog drila već kao nekakav duhovni vodič,

što je profesor Jurić nama studentima i bio. Što se tiče slikarskih tema i načina, tu nam je ostavljao slobodu da radimo uglavnom ono što želimo tako da njegov način i rad nije imao izravan utjecaj na mene.

Nekoliko godina kasnije diplomirali ste i na susjednom odsjeku ALU za konzerviranje i restauriranje slika?

- Tako je. Diplomirao sam na odsjeku za konzerviranje i restauriranje umjetniha otprilike pet godina nakon studija slikarstva, ovaj put uz plaćanje. Trenutačno sam zaposlen u Hrvatskom restauratorskom zavodu u Zadru gdje odrađujem pripravnički staž.

Što je prvo a što drugo: slikanje ili konzerviranje?

- Prvo je, naravno, slikarstvo jer mi ono pruža veće zadovoljstvo od restauracije. Konzervaciju - restauraciju doživljavam kao posao. Na kraju krajeva sve se svodi na zadovoljstvo slikanjem.

S druge strane konzervacija - restauracija, kao što i sam naziv govori je poprilično sveobuhvatna djelatnost gdje se kreativnost podređuje pravilima struke. Da vas ne zamaram dalje sa terminima kao što su preventivno podljepljivanje, konsolidacija, rekonstrukcija, nadoknada sloja osnove itd. Trenutačno radim na konzervaciji restauraciji drvenog oltara iz staroga grada Paga koji je HRZ uvrstio u program i to je posao koji će trajati godinama.

Prva je izložba bila posvećena nostalgičnoj slici grada.

- Izložba Prizori u nestajanju iz 2010. u Galeriji "Az" - Hrvatsko slovo uz ostalo govori o protoku vremena i tragu koje ono ostavlja na nekim gradskim mjestima ispred kojih prolaze mladi prolaznici. Tu je još i moja tehnologija slikanja s korištenjem voštane paste i pripreme u photoshopu. Kad se osvrnem, drago mi je da sam naslikao slike i ostvario tu izložbu, međutim, taj ciklus slika ima u sebi jednu dozu zadanosti, konačnosti te sam smatrao da trebam ići dalje.

Nastavak na str. 21

Nastavak sa str. 8

Druga je izložba bila posvećena slagalicama.

- Interaktivne slike slagalice su imale velik potencijal te su i bile donekle uspješne. Slika sa Zagrebačkog salona iz 2013. "Ulazak Republike Hrvatske u Europsku uniju" je kasnije dodana izložbi "Slagalice" iz 2014. u Galeriji "Dogadanja" u Kulturnom centru Peščenica. Ta slika se s obzirom na kontekst pokazala poprilično proročanskom jer Europskoj uniji danas prijete raspad. Slika "Goodbye mr. Kalashnikov" za koju mi je sad žao što nisam napisao i nazvao ju "RIP mr. Kalashnikov" se također pokazala znakovitom s obzirom na pojavu tzv. Islamske države te godine i svega što je slijedilo i čemu se ne nazire kraj. Iako slike jesu prošle na natječaju i izložene u jednoj galeriji, na čemu sam zahvalan, mislim da su zaslužile veću pozornost s obzirom na istinu koju u sebi nose i rezime svijeta u kojem živim. Slike sam prijavljivao na više zagrebačkih prostora

i na nekoliko međunarodnih natječaja. Prije izložbe mi se javila novinarka sa HRT-a da snimimo intervju, međutim nekoliko dana kasnije me nazvala da otkaže. Objašnjenje da ima pretrpan raspored nije neki uvjerljiv izgovor. Kasnije sam ipak snimio intervju za Z1 televiziju te Katolički radio i vaš tjednik. Nakon izložbe sam još naslikao i sliku "Galaxy" koja je izložena na Antisalonu (salonu odbijenih sa salona mladih) u Mediki. Na toj slici sam se dosta potrošio, no slika nije imala očekivani odjek.

Treća pripada tajnovitom skladu različitih ljepota.

- Izložba "Zadar i Zagreb - Tajnoviti sklad različitih ljepota" ostvarena je u suradnji sa Hrvatsko-talijanskim društvom iz Zagreba čiji sam član. Izložba je realizirana u našoj maloj obiteljskoj Galeriji "Buža" u ulici Mihe Klaića u Zadru. Slika prikazuje moj stariji zagrebački opus i noviji zaderski. Uglavnom su to ulice, vedute i pejzaži iz jednog i drugog grada.

Možete li nam otkriti, što Vam je cilj kao umjetniku?

- Sa slikom "Ulica kralja Zvonimira" koja je izložena na skupnoj izložbi u domu HDLU-a prošlo ljeto približio sam se tom nekom senzibilitetu, načinu slikanja koji tražim. Nešto kad sam sebe uspiješ iznenaditi što je dosta rijedak slučaj. To je bila jedna od mojih rijetkih slika naslikanih s dozom bijesa. Majka me, naime, naljutila kritizirajući moj rad kao i puno puta prije. Poput profesora Jurića. Tako da sam sliku naslikao "u dahu" što rijetko dobro ispadne. Kasnije sam sliku pokušao ponoviti, ali je rezultat bio slabiji. Cilj je - koliko god to pretenciozno zvučalo - potraga za savršenom slikom, za savršenim trenutkom. Ponekad se sjetim zadnje Michelangelove skulpture "Pieta Rondanini" koju je radio od starog rimskog stupa kad je dao taj zadnji izdah svojega genija. Mislim da će vjerojatno moj slikarski izraz biti vezan uz figuraciju, davanja onog osobnog u sliku.

Što je trenutno novo u ateliju?

- Radim na slikama i akvarelima manjeg formata koje prodajem u obiteljskoj galeriji u Zadru. Ima tu portreta, pejzaža, veduta i poneki akt. Pripremam neke slike u suradnji s Hrvatsko-talijanskim društvom u prostoru "Napretka" u Bogovićevoj 1, u Zagrebu. Ima među njima jedna pod nazivom "Odlazak", prikazuje čovjeka s kapuljačom i torbom na ramenu kako hoda kroz neki šareni pikselni svijet. Možda bi to mogao biti jedan od onih koji napuštaju domovinu u potrazi za boljim životom.

Planovi....?

- Plan je još uvijek u izradbi, još tražim taj "biser" zvan smisao bilo da je riječ o umjetnosti ili nečemu drugome. Živjeti u nekom obliku razboritosti u svijetu punom gluposti i arogancije unatoč sve tehnologije, znanosti i religioznosti. U životu inače plan je osnovati obitelj, imati neki posao i svojim djelovanjem doprinijeti zajednici u kojoj živim.

Miroslav PELIKAN